

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011744
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2116011744.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného F. U., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 9.9.2021 sp. zn. 9PP/61/2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.1.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 68 odsek 2 Trestného zákona tak, že sa odsúdený F. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, B., v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 02.11.2016, sp. zn. 9PP/61/2016, v trvaní 4 (štyroch) rokov neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 14 (štrnásť) dní, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 18. 03. 2013 pod sp. zn. 4T/117/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 09. 2013 pod sp. zn. 2To/77/2013, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13. 08. 2012 pod sp. zn. 2T/111/2012, vykoná.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

5. Prvostupňový súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí mal za preukázané, že sa odsúdený v určenej skúšobnej dobe pri podmienenom prepustení dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu (prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona), z čoho bolo nepochybne zrejmé, že spôsob života odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné po všetkých stránkach hodnotiť ako riadny život v zmysle § 68 ods. 2 Trestného zákona, a preto je potrebné, aby si zvyšok trestu odňatia slobody riadne vykonal.

6. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil

všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

7. Preskúmaním spisového materiálu prvostupňového súdu dospel sťažnostný súd k záveru, že prvostupňový súd dostatočným spôsobom zistil skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre správnosť výroku napadnutého uznesenia, postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj sťažnostný súd.

8. K odôvodneniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd dodáva, že povinnosťou odsúdeného v danom prípade bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostal do rozporu so zákonom, dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíval svoje práva proti spoluobčanom, nenarušoval občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnil uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

9. Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd na verejnom zasadnutí v potrebnom rozsahu bolo bez pochybností preukázané, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby (od 02.11.2016 do 02.11.2020) nevedol riadny život, keďže sa dňa 28.07.2019, teda v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 31.07.2019 pod sp. zn. OT/167/2019.

10. Sťažnostný súd má na základe týchto skutočností za dostatočne preukázané, že odsúdený porušil podmienku vedenia riadneho života počas plynutia skúšobnej doby a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s ust. § 68 ods. 2 Trestného zákona rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Spáchanie úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia nie je možné vyhodnotiť inak, iba tak, že odsúdený nevedol riadny život.

11. Podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody mal odsúdený možnosť preukázať polepšenie a skutočnosť, že konanie, pre ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, bolo len jednorazové vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom. Napriek tomu sa opakovane dopustil porušenia právneho poriadku a práve táto okolnosť nasvedčuje tomu, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nesplnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatel'a dostatočné. Práve skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia dopustil ďalšieho protiprávneho konania, svedčí o tom, že si z odsúdenia nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život.

12. S poukazom na uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.